

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ. Του Μάνου Δούκα

Submitted by user-1 on Κυρ, 13/12/2009 - 11:36

- [Σχολικά βιβλία](#) [1]
- [Κριτική στα νέα βιβλία](#) [2]

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ.
Του Μάνου Δούκα

Πολλά ακούγονται για τα «νέα» βιβλία των μαθηματικών του δημοτικού. Ελάχιστα όμως για τους στόχους και τα αποτελέσματα που θα έχουν στη συνείδηση των μαθητών (αλλά και των δασκάλων και των γονιών).

Στόχος πρώτος : Ιδεολογική χειραγώγηση των μαθητών.

Στα «νέα» βιβλία μαθηματικών, ο μαθητής καλείται να «μάθει» μέσα από «παραδείγματα της καθημερινής ζωής» (όπως λένε οι εισαγωγές των βιβλίων). Εννοούν όμως της ζωής που του ετοιμάζει η «Νέα Τάξη». Για να μάθει τα πολύγωνα, πρέπει να πάρει σαν παράδειγμα το Πεντάγωνο του στρατού των ΗΠΑ και για να μάθει τον πληθυσμό της Ινδίας πρέπει να «ρωτήσει» τη CIA. Μετράει ΕΥΡΩ για να δει αν του φτάνουν για να αγοράσει κάτι, διαλέγει προσφορές πολυκαταστημάτων, επισκέπτεται εταιρείες, υπολογίζει πόσα δολάρια βγάζει ο Bill Gates σε ένα λεπτό ή σ' ένα χρόνο και τρώει χάμπουργκερ. ακόμα και το εμβαδόν το μαθαίνει μετρώντας την επιφάνεια χαρτονομισμάτων. Ο μαθητής μέσα απ' τα βιβλία αυτά μαθαίνει ότι η υπέρτατη αξία είναι η επιχείρηση, ότι οι εργαζόμενοι είναι ωρομίσθιοι που οι μισθοί τους αποτελούν «έξοδο» για την επιχείρηση, ότι η ανεργία και η παιδική εργασία είναι κάτι που έτσι κι αλλιώς συμβαίνει και δεν αλλάζει, ότι σ' αυτό τον κόσμο που ζούμε αν δε δώσεις δεν παίρνεις τίποτα, κι ότι όλα λειτουργούν με την αρχή της ανταποδοτικότητας. Μαθαίνει ότι γι αυτό το λόγο ακριβώς, στα σχολεία πρέπει οι γονείς να αγοράσουν ότι χρειάζεται (κομπιούτερ, κλπ) και να τους βοηθούν κι οι μαθητές με τις οικονομίες του ταμείου της τάξης τους. (Τα παραδείγματα άπειρα, που όμως δε μπορούν να αναφερθούν στο μικρό χώρο ενός άρθρου).

Ο μαθητής πρέπει και μέσα απ' τα βιβλία να ενστερνιστεί τις έννοιες της επιχειρηματικότητας, της ανταγωνιστικότητας, της ανταποδοτικότητας. Να αποκτήσει «ευρωπαϊκή συνείδηση» και κυρίως να αναγκαστεί να συμβιβαστεί με τον καπιταλιστικό μονόδρομο.

Στόχος δεύτερος : Τα Μαθηματικά χρησιμοποιούνται ακόμη περισσότερο σαν εργαλείο ταξικού ξεκαθαρίσματος.

Όλοι όσοι έχουν «διαβάσει» με κάποιο μαθητή του δημοτικού, λένε «δύσκολα». Αυτό το λένε σχεδόν με καμάρι κι οι συγγραφείς των βιβλίων ή κάποιοι σχολικοί σύμβουλοι στα σεμινάρια των δασκάλων : «Δεν είναι για όλους» - λένε - «Όποιος μπορέσει».

Η δυσκολία τους δεν προέρχεται απ' το ότι ανέβηκε το επίπεδο της ύλης, αλλά απ' το ότι **αυξήθηκε ο όγκος της**, βάζοντας στο δημοτικό ύλη που δεν αντιστοιχεί με το επίπεδο ωριμότητας των μαθητών. Αυτή η αυξημένη ύλη είναι διατεταγμένη με μια περιεργη σειρά, όπου π.χ. μαζί με την διαίρεση κλασμάτων, κάνεις κι ένα εμβαδόν τριγώνου, λίγα μοτίβα , ένα ταγκράμ και ανόητες **διαθεματικές «εργασίες»** με τίτλους όπως «Τι μας προσφέρουν τα κατοικίδια» ή «ο ρόλος του ύπνου στη ζωή μας και η χειμερία νάρκη». Ξεχνάς μέσα στην τάξη ότι αυτή την ώρα κάνεις μαθηματικά. Πάνω που πάει ο μαθητής να καταλάβει κάτι, έχεις φύγει όχι για την «επόμενη» έννοια, αλλά για κάτι άσχετο.

Αλλά αυτή η ύλη δίνεται και με **σειρά χαοτική**, όπου προσθέτεις ετερόνυμα κλάσματα, πριν μάθεις τι είναι ισοδύναμα κλάσματα και πολύ πριν μάθεις τι είναι το Ελάχιστο Κοινό Πολλαπλάσιο. Σ' αυτά τα βιβλία ο μαθητής δε θα βρει εύκολα τον **«κανόνα»** της θεωρίας και δε θα μπορέσει να κάνει μια **επανάληψη**. Μέσα στις σελίδες των βιβλίων δε μπορεί κανείς να ξεχωρίσει το κύριο απ' το δευτερεύον, αλλά και το χρήσιμο απ' το περιττό.

Συνέπεια της αύξησης της ύλης είναι η **μείωση του χρόνου** που μπορεί ο δάσκαλος και ο μαθητής να αφιερώσει σε κάθε έννοια. Έτσι **ο μαθητής πρέπει να συλλάβει και να αφομοιώσει περισσότερες**

έννοιες, δυσκολότερες έννοιες, δοσμένες με δυσκολότερο τρόπο, σε λιγότερο χρόνο. Και μάλιστα όταν αυτός ο μαθητής βρίσκεται σε μικρότερη ηλικία.

Σ' αυτά συνυπολογίστε και τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται, όπως π.χ. η **«ομαδοσυνεργατική» μέθοδος του ανταγωνισμού και της κλεψύδρας**. Η ομάδα που αποβάλλει τον «αδύναμο κρίκο» σαν αποδιοπομπαίο τράγο. Η ομάδα που αυτο-αξιολογείται σαν Big Brother για να βρει και να τιμωρήσει τον «ένοχο της όποιας αδυναμίας». Που βιώνει και διδάσκει την **ανταγωνιστικότητα**. Που λειτουργεί με κλεψύδρα. Λογικές και αρχές που ποτέ δεν είχαν, ούτε πρόκειται να έχουν σχέση με την ευαισθησία του εκπαιδευτικού και την αγωνία του για την πρόοδο του μαθητή του. Και τότε θα έχετε μια εικόνα των «νέων μαθηματικών» που οδηγούν σε μια εκπαιδευτική λογική τύπου «Νέας Ορλεάνης» : όποιος δεν έχει τη δυνατότητα (οικονομική ή άλλη) ας πνιγεί. Ο φασισμός έγινε και παιδαγωγική μέθοδος. **Ο μαθητής που δεν τα βγάζει πέρα πρέπει να δεχτεί τη «μοίρα» του, να αποφασίσει ότι «δεν κάνει για γράμματα και σπουδές» και να οδηγηθεί στη τεχνική εκπαίδευση της κατάρτισης και της αμάθειας.**

Στόχος τρίτος : Χτύπημα του ορθολογισμού.

Ο πιο ενδομύχος και ανομολογήτος όμως στόχος των νέων βιβλίων των μαθηματικών, είναι **να χτυπηθεί ο προαιώνιος εχθρός του ιδεαλισμού : ο τρόπος σκέψης που καλλιεργούν τα μαθηματικά, η αντίληψη για τη ζωή που αποκτά κανείς μέσα απ' αυτά. Να εξαφανιστεί «από προσώπου γης» η νομοτέλεια κι ο ορθολογισμός.** Ο αναλυτικός και επαγωγικός τρόπος σκέψης, η αυστηρότητα στην κρίση και στην διατύπωση συμπερασμάτων, η ακρίβεια και η σιγουριά στην επιλογή της αλήθειας απ' το ψέμα, του σωστού απ' το λάθος, βλάπτουν το σύστημα.

Έτσι βλέπει κανείς μέσα στα βιβλία να περισσεύουν οι εκφράσεις «περίπου», «εκτιμώ», «παρατηρώ» και να λείπουν οι μαθηματικοί όροι «αποδεικνύω», «επομένως» και «ακριβώς». Ο διαβήτης της ακρίβειας υποβαθμίζεται, ενώ αναβαθμίζεται το «ξεπατίκωμα», το «τσάκισμα χαρτιών», το μοιρογνωμόνιο κι άλλες τακτικές του «περίπου». Οι ασκήσεις έχουν άλλες φορές τέσσερα σωστά αποτελέσματα, άλλοτε κανένα. Είναι διατυπωμένες με τρόπο που είτε δεν επαρκούν τα δεδομένα για να απαντήσεις, είτε μπορούν να λυθούν απ' το μικρό μαθητή μόνο με «κουτουράδα». Ασκήσεις που από πολλές πλευρές κρίνονται ως «λάθη» των νέων βιβλίων. Που όμως είναι αναπόσπαστα κομμάτια της «νέας λογικής» για τα μαθηματικά. Είναι «κατεύθυνση».

Ακόμα και η εξοικείωση με τις τέσσερις πράξεις, είναι αμφίβολη. Γιατί οι πράξεις διδάσκονται με τους πιο απίθανους και εξεζητημένους τρόπους. Αλλά και γιατί στις πιο κρίσιμες τάξεις (Γ' - Δ'), ο μαθητής καλείται διαρκώς μέσα απ' το βιβλίο «να εκτιμήσει» το αποτέλεσμα και στη συνέχεια να το υπολογίσει με «ακρίβεια με τη χρήση υπολογιστή τσέπης». Η διάταξη της ύλης, είναι αναπόσπαστο τμήμα αυτής της «νέας αντίληψης». Η «παλιά» διάταξη βοηθούσε να έχει τις έννοιες σε μια σειρά. Σε μια αλληλουχία. Τώρα είναι όλα διάσπαρτες πληροφορίες. « Πλίνθοι και κέραμοι ατάκτως ερριμμένα». Η διατύπωση είναι κι αυτή στην κατεύθυνση της σύγχυσης.

Τα διάφορα θεωρήματα εμφανίζονται χωρίς αιτιολόγηση. Ο μαθητής δεν θα σκεφτεί ποτέ ότι τα ύψη των τριγώνων θα περνούσαν απ' το ίδιο σημείο ακόμα κι αν εμείς δεν το ξέραμε ! Και ποτέ δε θα μπει στην ουσία της συζήτησης για θέματα που όταν δίνονται σωστά οδηγούν το μαθητή να αισθανθεί τη νομοτέλεια που ξεκινά από τις προτάσεις των μαθηματικών και έχει προεκτάσεις στα φαινόμενα της φύσης και της κοινωνίας. Από αυτά τα βιβλία, αυτό δεν θα προκύψει ποτέ.

Σχεδόν ομολογείται αυτό από τη «νέα διδακτική μέθοδο» : **Μέσα απ' την ενασχόληση του μαθητή με το πρόβλημα, αυτός θα αποκτήσει τη «δική του γνώση». Ο καθένας τη δική του. Λες και δεν υπάρχει αντικειμενικά δεδομένη γνώση. Λες και υπάρχουν στα μαθηματικά «εκδοχές της αλήθειας». Η ανθρώπινη γνώση 3000 χρόνων πετιέται στα σκουπίδια. Ο δάσκαλος θα έχει πια απλώς το ρόλο του συντονιστή της τάξης. Κι ο μαθητής αφήνεται έτσι στην καλλιέργεια της όποιας άποψης, που όμως εκείνος θα την θεωρεί «γνώση». Με αποτέλεσμα να οδηγείται μ' αυτό τον τρόπο στην υιοθέτηση της «κοινής γνώμης», που πάντα ήταν ελεγχόμενη και καθοδηγούμενη απ' το σύστημα.** Και τότε που υποστήριζε ότι «η γη είναι επίπεδη», καταδικάζοντας το Γαλιλαίο. Και τώρα που ισχυρίζεται ότι η θεωρία της σχετικότητας λέει ότι «όλα είναι σχετικά» ξεφτιλίζοντας τον Αϊνστάιν όσο μπορεί. Όμως η γη γυρίζει και θα γυρίζει πάντα.

Μάνος Δούκας – Μαθηματικός

Μέλος της Γραμματείας του ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών

Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Ριζοσπάστης

Attachment

[mathim.rizospastis.doc](#) [3]

Size

61.5 KB